

ממל, 26.4.33

בסניף החלוצי יש כ-28 חלוצים (ביניהם 2 גרמנים)

בקבוצ החלוצי כ-75 חבר, יש להם בית החלוצ, 6 מהם עובדים
במחפזה עבודת חוצ, 3 נגרים, 3 בסנדלריה, השאר עובדים בבחי
חרושת. עומדים לסדר עכשיו עוד 150 איש.

יש חוזים עם 12 בעלי אחוזות שיעסיקו 120 איש
במשך הקיץ. יקבלו אוכל, דירה ועשרה לים לחודש (מס מקביל
לקפתח חולים. בעלי האחוזות הם יהודים וליטאים. היו גם
גרמנים - עכשיו אינם מקבלים יהודים.

יש כאן ארגון נוער ציוני הרצליה, 90 חבר. עומדים
להצטרף לצ.ס. או לליגה. יש להם עוד שני סניפים בשוולי
ובקובנו. בשוולי כל הסניף עומד להצטרף לא"י העובדת,
פה הרב עומד להצטרף (רק 4 מתנגדים).

ארגון לספורט "בר כוכבא" 200, בתוכם גם רוויזיוניסטים,
אולם הרוב נוטה אלינו. העומדים בראש ציונים כלליים.
בויצו הצעירה יש 50 בחורות, רובן נוסות אלינו.

בליגה יש 110 משלמי מס.

בצ.ס. יש כ-50 חבר. רק עכשיו נתארגנה. יש כאן
כוחות אינטלקטואליים.

בהשה"צ (ארצי) 17, ובנצ"ח 15 חבר.

בבית"ר יש 120 חבר (כל השכבות)

יהיו פה כ-700 שקלים, מהם 500 שלנו.

- לאספה הפומבית אתמול באו הרבה שיירות, ברכב
וברגל, מהסביבה. השיצן הוז היה מלא. העתון המקומי מעריך
אח הקהל - באלפים איש.

אה"צ נקראה היום מסיבה של עסקנים ציונים לדון על
יצירת קרן עליה לחלוצים. נוסד ועד להשיג 5000-4 ליט. בארתי
חשיבות עליה מהירה.

בשבע בערב - אספה הנוער באולם בר-כוכבא. הרצאתי

על דרך הנוער היהודי בתוך מלחמת הדעות והזרמים המתחדרת
בעולם וביהדות, והמגעת לפעמים כדי מלחמת אזרחים. הנחוצה
דרך מיוחדת של נוער יהודי באשר הוא יהודי - האין יהודי יכול
ורשאי להסתייך לכל מפלגה וזרם כבן עם אחר? העמדה ההיסטורית
של האומה היהודית מקשרת אותה ואת תקוותה לאחת המגמות היסודיות
באנושיות של זמננו - למגמה הלוחמת על חופש, דימוקרטיה, צדק
סוציאלי ושלוש בין עמים. העם היהודי יהיה הקרבן הראשון של חגבורת
איבת הלאומים, של דכוי, שלילת חופש ודיקטטורה. כן בארצות
הדימוקרטיה יש לנו תקווה לפנות לדעת הקהל ולהעזר בה במקצת
(גרמניה של היטלר ודעת הקהל באנגליה).

ובשתי המגמות העיקריות המתגוששות בחיי העם העברי -
המגמה המאמינה בקיום העם, הנשענת על כוחותיו הפנימיים והשואפת
לשנות גורל האומה מתוך מאמצים עצמים ותקון חייה, והמגמה הנשענת
על חסדי לאומים, הסתגלות לרצון זר, טשטוש הצביון העצמי -
מקומו של הנוער במגמה בין לוחמי השחרור העצמי, ובמלחמה זו

הוא נחבץ לתת את הדבר האחד שיש לו - את צמנו. בשלמות, בלי תנאי ובלי שעור. לא בכסף ולא בהפגנות ישרת הנוער את החנועה אשר בה יבחרו אלא בהגשמה עצמית.

וגם בציונות ימצא הנוער מתגוששות שתי מגמות סותרות

זו אח זו. מגמה המסלפת את חכנה של הציונות - ביודעים או בלא יודעים מתוך חוסר אונים וכשרון יצירה בהגשמה - וחולה את הגשמתה בכוחות מן החוץ, ומגמה הנאמנה לרעיון העיקרי - לרעיון אוטו אמנציפציה. סילוף זה היה גם בימים הראשונים כשרחו פעולת ההגשמה בארץ באמתלא של צ'רטר. ויהודי רוסיה שיכלו לבנות את הארץ בהונם בינחים נחרבו ונהרסו בסרס הושג הצ'רטר. והחמיצו שנס היסטורי לעמם ולעצמם.

אחד הסילופים המזיקים בימינו המשפיע על חלק של הנוער - זהו רעיון הלגיוניזם (לא הלגיון) של ברית סרומפלדור, הצפיה למלחמת עולם ולאבטורה צבאית למען יכריז אחד הצדדים על מדינת יהודים. היש ערך יותר ממשי בהכרזה על מדינת יהודים מאשר על בית לאומי? הרצויה לנו מלחמת עולם - שבה ישחטו יהודים מלבד סכנת חורבן עולמי הצפויה לאירופה? האם לא יגוייסו הנערים המחנכים למיליטריזם ציוני כביכול בפולין ובליסה - על ידי ממשלות הארץ, בלי רשיוננו ובלי התערבותנו לקום איש נגד אחיו? אין אנו יכולים לגרום או למנוע מלחמת עולם, אבל אם אנו גורם, ואם נתאר מקרה יוצא מן הכלל שהשנאים למלחמה ולשלום הם שקולים - נגיד $49\frac{1}{2}$ אחוז בעד מלחמה, ו- $49\frac{1}{2}$ בעד שלום, והיהודים בעולם מסוגלים להכריע בתור האחוז האחרון - האם אין לנו להכריע לסובת השלום ולחנוך ברוח זה את הנוער?

ולא מתוך פיצויזם "נוצרי". עלינו להיות מוכנים להגנה
עצמית, לא ללגיוניזם - אלא להגנה בארץ, אבל גם בהתכווננו להגנה
עלינו להתחנך לשלום וליחסי שכנים אנושיים ולהבנה הדדית ולהפנע
מכל פרובוקציה והרגזה מחוסרת טעם וסקס ומכל זריקת ניצוצות
בחוץ מחסני חמרי השרפה המרובים בא"י.

- ב-9.40 בערב יצאתי ברכבת לקובנו.

קובנו, א' אייר תרצ"ג
27.4.33

בשבע וחצי בבוקר באתי הנה.